

عنوان مقاله:

الزامات معماری تاثیرگذار بر اجتماع پذیری فضای عمومی دانشگاه مطالعه موردی: دانشکده علوم دانشگاه بوعلی سینا همدان

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

شهیر اسمعیلی - کارشناس ارشد معماری اسلامی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

معماران و طراحان شهری محیط را با هدف تامین فرصتهایی برای تعاملان اجتماعی انسان ها طراحی می کنند تعامل بادیگران و مشاهده فعالیت های مردم باوجود آوردن زمینه های اجتماعی شدن به رشد فردی انسان کمک می کند اجتماع پذیری فضاهای عمومی مثل ابنیه آموزشی فرهنگی و مسکونی که روابط فیما بین استفاده کنندگان غیرکارکردی تر یا به تعبیری انتروفیلیک انسانی محسوب میشود و تعاملات رویداده در آنها حاصل مقاصد صف کارکردی و ازپیش تعیین شده نیست اهمیت بیشتری می یابد بدین منظور مطالعه این پژوهش بر روی فضاهای آموزشی دانشگاه تمرکز داشته است و دانشکده علوم پایه دانشگاه بوعلی سینا همدان به عنوان نمونه مورد مطالعه این پژوهش انتخاب شده است هدف شناسایی عوامل کالبدی و غیرکالبدی موثر بر اجتماع پذیری و اجتماع گریزی فضای عمومی دانشگاه است روش تحقیق باتوجه به ماهیت موضوع از نوع کیفی و رویکرد آن ارزیابی وضع موجود برپایه تحلیل محتوای داده های بدست آمده بااستفاده از روش مشاهده میدانی و ثبت رفتارهای انجام گرفته در فضاهای تجمع به شیوه غیرمداخله گر است نتایج پژوهش نشان میدهد اجتماع پذیری و اجتماع گریزی مکان های تجمع و عمومی دانشگاه باعوامل کلیدی - فضایی رابطه تنگاتنگی دارد و سازگاری بین کالبد فضا و رفتار تعاملی فرافردی درتمایل به تعامل و حضور بیشتر در فضا تاثیر گذارند و اجتماع پذیری فضا را تقویت می کند

کلمات کلیدی:

اجتماع پذیری ، اجتماع گریزی ، فضای عمومی ، دانشگاه ، عوامل کالبدی ، عوامل غیرکالبدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469925>

